

ПРЕАМБУЛА

Здобування знань важливе для кожної людини.

Але в XXI-му столітті найбільшою цінністю є ІНФОРМАЦІЯ.

Тому наріжним каменем для успіху в сучасному житті є
ВМІННЯ САМОСТІЙНО ВІДШУКОВУВАТИ ЇЇ ТА АНАЛІЗУВАТИ.

Тож і ми вже в сорок друге закликаємо Вас "тримати ніс за вітром".

Для підтвердження наших далекоглядності та безсумнівного світового конкурсного лідерства (лідерства хоча б у різнобарв'ї завдань) можете ознайомитися з нашими архівами, розташованими на сайті, та з ось такими їх підрозділами: умови, запитання, відповіді, коментарі, кращі роботи.

Унікальність заходу "50 СЛІВ" (та, швидше за все, непереборна складність для більшості потенційних учасників) хоча б у тому, що:

а) якщо інші заходи вузькопрофільні (скажімо: запитання МАН, "Левеня", "Кенгуру", "Бобер", "Лелека"), то тут ви зустрінетеся завданнями, які охоплюють і мову, і законотворчість, і ребуси та кросворди, й історію, і техніку, і географію, й астрономію, і біологію, і казки, і музику, і фізику, і спорт, і кіно, і комп'ютер, і біографічні дані знаменитостей, і побутові та практичні знання, і гумор ... ;

б) його головною метою є вдосконалення навичок роботи з джерелами інформації. Або так: ми стимулюємо вироблення ось таких компонентів: додаткові вдумливість, логіка, знання, вміння та навички у відшуванні та в оформленні відповідей, здобутих із джерел інформації, які, як правило, виходять за межі шкільних підручників. Тобто: **ЯКЩО ІНШІ ЗАХОДИ ПІДВОДЯТЬ ПІДСУМКИ ОБІЗНАНОСТІ ЛЮДИНИ НА ДАНИЙ МОМЕНТ, ТО "50 СЛІВ" РОЗВИВАЮТЬ ЇЇ;**

в) у ньому на рівних та чесно змагаються всі, не залежно від віку, професії, вподобань, статусу: і мешканці різних країн, і вчителі, й учні, і батьки, і діти, і міністри, і робітники, і домогосподарки ... ;

г) мабуть, він НЕ розрахований на відмінників. Адже, по-перше, лідери в навчанні й без цього неймовірно перевантажені, в тому числі й участю в десятках інших заходів. По-друге, в "50 СЛОВАХ" здебільше не потрібна пам'ять (а вона є головним "козирем" тих, хто добре вчиться). По-третє, відмінники – це, як правило, люди іншого складу. Зокрема вони надто часто є вузькими спеціалістами.

Підсумок цього вступу іншими словами: наш захід майже для всіх є "не підйомним" тому, що він спонукає мислити та аналізувати, а не пригадувати.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.

– При повазі до різних інтелектуальних рухів та щирій вдячності людям – генераторам тих, як правило, чудових ідей, констатуємо, що їхні запитання найчастіше виконують лише ось таку функцію: це вміння зробити певні висновки, використовуючи/поєднуючи ті знання, які вже є у гравця.

А ігри на кшталт "Що? Де? Коли?" мають ось такий надзвичайно великий недолік (хибну концепцію): зомбують тих учасників. Їм здається, що відповідь на будь-яке запитання або відшукується колективним "мозковим штурмом" за

хвилину, або взагалі не знаходиться. В зв'язку з останнім ті учасники через хвилину втрачають будь-який інтерес до запитання. Цей висновок – квінтесенція багаторічного аналізу того факту, чому жоден (!) не те, що Бурда, Друзь, Сівохо та інші "столпи", а й їхні обожнювачі-послідовники так і не взяли участі в жодному з наших ів.

Ми ж прагнемо, щоб наші "50 СЛІВ" протягом багатьох днів: а) стимулювали відшукування невідомих фактів, алгоритмів у книгах, газетах, іншій довідковій літературі; б) спонукали формулюванню чіткої короткої відповіді на них; в) примушували значно глибше аналізувати та синтезувати. Адже в житті це, без сумнівів, не менш важливо, аніж миттєва реакція. Тож і в зв'язку з цим наші запитання будуються абсолютно не за законами щойно згаданих ігор.

– Ми, організатори, бажаємо мати справу з різносторонньо розвинутими учасниками. Тому пропонувані запитання – свідомо різної спрямованості та різної складності. Це – для того, щоб будь-хто не втратив віри у свої сили. По-перше, щоб він знайшов деякі завдання за своїм смаком та за рівнем свого розвитку, по-друге, щоб відповів хоча б на декілька з них. А ерудитами частина запитань повинна "братися" взагалі без роздумів (хоча в цьому є й недолік: дехто з потенційних учасників минулих років, знаючи відповіді на такі 2-3 "дитячі" запитання, вважав, що він неперевершений геній, і надсилав нам лише ці 2-3 відповіді, зовсім не зрозуміло на що "претендуючи"). І про тему цього абзацу – ще ось так:

– На превеликий жаль, на всеукраїнському рівні піклуються про всебічний розвиток конкретної особистості лише дві інституції – це деякі загальноосвітні школи та ВДГО "Гармонійний розвиток". Інші структури зацікавлені (або так структуровані) лише в вузькій спеціалізації своїх працівників (вихованців, студентів, робітників ...). Тож ми раді, що Ви не з тих, кому цікаві лише чи то XIII-те століття до нашої ери, чи то крок різьби болта М14, чи то правило на-писання подвоєного "н", чи то космічні "чорні діри", чи де в равлика вухо – і більше нічого.

– Захід проводиться у двох номінаціях: або індивідуальна участь, або групова. Але врахуйте, що якщо кількість індивідуальних відзнак – 100, то серед групових відзначаються лише три найсильніші колективні учасники.

– І ще важлива порада щодо так званих групових учасників. Ми НЕ рекомендуємо командне підписування аркушків не лише через обмежену кількість відзнак у цій номінації, а й тому, що таке знеособлення роботи, "приховування" своєї участі за колективним "псевдонімом" практично завжди приводить до неорганізованості, до безвідповідального виконання роботи, до розхлябаності. Повірте нашому багаторічному аналізу цієї ситуації.

– Знову звертаємо увагу на те, що учасникам безсумнівно дозволяється створювати свою "групу підтримки". І нам навіть приємно, коли учасник пише, що на це запитання відповіла його мама, ідею того підказав дідусь ... Але пропонуємо організувати роботу так, щоб "групи підтримки" категорично "не перетиналися". Як показує практика, особливо небезпечними є ось такі "тандеми" різних учасників: однокласник – однокласник та учень – вчитель (в останньому випадку – навіть ширше: досить часто один вчитель консулює декількох учнів, цією своєю "ведмежою послугою" "запишаючи" тих до групи плагіату). Тож, якщо ви не

впевнені у незалежності робіт, пропонуємо такий варіант: колективно працюйте навіть й усім населеним пунктом разом. Але направляйте нам ОДНУ РОБОТУ, підписану від імені якоїсь однієї людини (припустимо – директора школи, мера, президента ...).

– І ще одне застереження щодо "групи підтримки". Дехто з учасників "шукає" відповіді ось так: навіть не вказуючи, навіщо це йому потрібно, викладає те чи інше запитання на тому чи на іншому Інтернет-форумі та пасивно чекає, хто ж із мільйонів користувачів "павутини" підкаже йому або безпосередню відповідь, або як на неї вийти. Тож задля того, щоб хоча б трішки урівняти можливості створення груп підтримки (бо лишень уявіть різні масштаби: з одного боку – сім'я зі, скажімо, п'яти осіб; як перехідний та тільки-но теоретичний етап – це мешканці десятитисячного селища; а "на інших шальках терезів" – мільйони Інтернет-"друзів"), застерігаємо: такий хитрий учасник буде вважатися плагіатником.

А інших учасників нашого заходу просимо без будь-якого почуття сорому сповіщати нам про такі хитрі випадки.

– Категорично не бажаємо мати справу: а) з тими, кого насильно примусили взяти участь у заході; б) з тими, у кого "рука піднялася" відповісти лише на декілька запитань і відправити нам таку горе-"роботу".

– Практично зазнали краху наші багаторічні спроби залучити до заходу учасників із сотень країн, у тому числі – з далекого закордону. За всі роки були лише поодинокі вкраплення учасників із Азербайджану, Ізраїлю, Канади, Куби, Німеччини, Іспанії та Франції. Тому, поки чекатимемо, коли "про-кинуться" інші, запитання цього заходу орієнтовані в основному на таку групу країн: Україна; Росія; Білорусь, Молдова (ПМР), Казахстан.

– Урахуйте "розмитість", завуальованість деяких запитань. Так зроблено для того, щоб утруднити механічне відшукування відповідей за допомогою Інтернету.

– Багаторічна статистика проведення "50 СЛІВ" показує, що ви, мабуть, не відповісте на всі 50 запитань. Середній загальний результат за всі роки – це близько третини правильних відповідей.